

ΑΠΝΕΥΣΤΪ

απνευστί, επίρρ. [<αρχ. ἄπνευστος]. **1.** χωρίς αναπνοή: «εἶπε ολόκληρο το ποίημα απνευστί». **2.** μονορούφι: «ἤπιε ολόκληρο μπουκάλι κρασί απνευστί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας